

Έλληνες Αρχαιολόγοι στους Δελφούς

Το ξεκίνημα των ανασκαφών (1892) βρίσκεται στους Δελφούς, ως Έφορο της περιοχής, τον Ευθύμιο Καστριώπη, τον μετέπειτα διευθυντή του Εθνικού Μουσείου. Καρπός της δελφικής εμπειρίας του υπήρξε το βιβλίο-οδηγός «Δελφοί» (1894), βασισμένο στα πριν από τις ανασκαφές δεδομένα της ιστορίας του ιερού. Είχαν προηγηθεί οι Χρήστος Τσούντας (1888-1890), που συνέταξε και τον πρώτο επίσημο κατάλογο των κινητών αρχαίων αντικειμένων τα οποία είχαν βρεθεί μέχρι των ημερών του, και Παναγιώτης Σταματάκης (1882-1883), με την ιδιότητά τους ως έφοροι Στερεάς.

Τον Ευθύμιο Καστριώπη αντικαθιστά στα 1894 εκ νέου ο Χρήστος Τσούντας, που υπέρτεινε ώς το τέλος του ίδιου έτους, για να παραδώσει με τη σειρά του στον Κώνστ. Κουρουνιώπη, ο οποίος και παρέμεινε έως και το τέλος της πρώτης πενταετίας των ανασκαφών (1896).

Τις έργασίες των ανασκαφών επιστατούσαν καθημερινώς από ελληνικής πλευράς ο αναπληρωτής εφόρου Ιωάννης Μ. Λύρης και οι Γρηγ. Λάππας και Αλέξ. Κοντολέων, ο μετέπειτα αναπληρωτής εφόρου και επιμελήτης αρχαιοτήτων Δελφών. Ο Αλ. Κοντολέων ήταν Μικρασιάτης, είχε δουλεύει ως επιμελήτης του Μουσείου της Ευαγγελικής Σχολής Σμύρνης, αλλά με τον ερχόμο του στους Δελφούς ρίζωσε στην περιοχή και ασχολήθηκε με την καθημερινή φροντίδα του ιερού και του Μουσείου ώς το θάνατό του

(1942). Εξέδωσε μικρούς οδηγούς (Το Κυρικό Άντρο, Η πέτρα της Σίβυλλας, Ο Ηνίοχος των Δελφών) καθώς και ανεκδότες δελφικές επιγραφές.

Στην 1905 διορίζεται έφορος της περιοχής –της μετά το 1910 ανομασθείσης Β' Αρχαιολογικής Περιφερείας με έδρα τη Θήβα– ο Αντώνιος Κεραμόπουλος. Ασχολήθηκε το πρώτον με την οργάνωση του Μουσείου και της Υπερειας –που μέχρι τότε έφερε το τίτλο «Υπηρεσία των Δελφών ανασκαφών»– και ανέλαβε διαμορφωτικές εργασίες στο ιερό (Ασκληπιείον).

Συνεργάστηκε με την ομάδα των πρώτων Γάλλων αρχαιολόγων των Δελφών, αποτελεσμα σε την παρουσίασ του στους Δελφούς υπήρξαν πάμπολα άρθρα και βιβλία, όπως η «Τοπογραφία των Δελφών», 1917 (για τα μνημεία της Μαρμαριάς), και ο πολύτιμος «Οδηγός των Δελφών» (1908).

Μετά τον Α. Κεραμόπουλο υπέρτειναν στους Δελφούς οι παρακάτω έφοροι αρχαιοτηών: Νικ. Παπαδάκης, 1911-1926, Χρ. Καρούζος, 1927-1935, Ν. Πλάτων, 1936-1937, Ιωάνν. Θρεψιάδης, 1938-1943 (στη διάρκεια της υπερειας του οποίου αυτονομήθηκε η Εφορεία Δελφών και ονομάσθηκε Ή Αρχαιολογική Περιφέρεια, με έδρα τους Δελφούς και με χώρο ευθύνης τους νομούς Φωκίδος και Φθιώτιδος), Φώτ. Πέτρας, 1944, Ιωάννα Κωνσταντίνου, 1945, Ευθ. Μαστροκώστας, 1950-1954, Ιωάννα Κωνσταντίνου, 1954-1964, Αγγ. Ανδρειωμένου, 1964-1966, Βαρ. Φιλιππάκη,

1966, Υβόννη Νικοπούλου, 1966-1969, Βαρ. Πετράκος, 1969-1973, Φωτ. Ζαφειροπούλου, 1973-1976, Πέτρος Θέμελης, 1976-1980, και Ευαγγελος Πεντάζος, 1980-σήμερα.

Φώτης Ντάσιος

Αρχαιολόγος

Greek Archaeologists in Delphi Ph. Dassios

The first Greek archaeologists who worked in Delphi were the Ephor of Antiquities P. Stamatakis (1882-83), who recorded in a scientific catalogue the archaeological finds discovered until then, and Chr. Tsoundas (1888-90). In 1894 «Delphi», the first book-guide of the site, written by the then Ephor Ev. Kastritis, is published. The same year Kastritis is replaced by Tsoundas and later by K. Kourouniotis. A. Kontoleon greatly contributed to the excavations until his death (1942), while at the same time he published many Delphian inscriptions and archaeological guides. In 1905 A. Karopoulos is appointed Ephor of Delphi and is succeeded by N. Papadakis (1911-26). Chr. Karouzos (1927-35), N. Platon (1936-37), I. Threpsiadis (1938-43), Ph. Petsas (1944), Ioanna Konstantinou (1945), Ev. Mastrokostas (1950-54), Ioanna Konstantinou (1954-64), Angeliki Andriomenou (1964-66), Vanvara Philippaki (1966), Yvonne Nikolopoulou (1966-69), Photini Zapheiroupolou (1973-76), P. Themelis (1976-80) and Ev. Pendazos (1980 until today).